

ZARZĄDZENIE NR 2/2012

DYREKTORA TATRZAŃSKIEGO PARKU NARODOWEGO

Z DNIA 2 STYCZNIA 2012 R.

W SPRAWIE UPRAWIANIA TATERNICTWA NA TERENIE TATRZAŃSKIEGO PARKU NARODOWEGO.

Na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 17 w związku z art. 8e ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2009 r. Nr 151 poz. 1220 – tekst jednolity) oraz

biorąc pod uwagę, że:

- taternictwo to przechodzenie trudno dostępnych partii Tatr przy zastosowaniu specjalnych umiejętności i odpowiedniego sprzętu,
- uprawianie taternictwa, wymaga posiadania specjalistycznego przygotowania oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tej dyscyplinie,
- obszary dopuszczone do uprawiania taternictwa zostają udostępnione wyłącznie w tym celu, a drogi dojścia w celu komunikacyjnym jako połączenie szlaku turystycznego i drogi wspinaczkowej,
- obszary opisane w § 1 ust. 1 pkt 1 – 3 oraz ust. 2 położone są w strefie ochrony ścisłej,

zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Uprawianie taternictwa ogranicza się do dróg wspinaczkowych:

- 1) w rejonie Morskiego Oka – w obrębie grani i leżących poniżej ścian na obszarze od Przełęczy Białczańskiej poprzez Rysy, Mięguszowieckie Szczyty i Cubrynę do Wrót Chałubińskiego, wraz z boczną granią Mnicha – załącznik nr 1,
- 2) w rejonie Doliny Pięciu Stawów Polskich wraz z Dolinką Buczynową – od szczytu Świnicy do Przełęczy Zawrat pomiędzy granią a czerwono znakowanym szlakiem turystycznym oraz w obrębie grani i leżących niżej ścian od Przełęczy Zawrat po Małą Buczynową Przełęczkę – załącznik nr 1,
- 3) w rejonie Doliny Gąsienicowej – w obrębie grani i leżących poniżej ścian od Żółtej Przełęczy przez Granaty, Kozi Wierch, Zawratową Turnię, Świnicę do Świnickiej Przełęczy, wraz z boczną granią Kościelców po Karb – załącznik nr 1,
- 4) wytyczonych na zachodniej ścianie bramy skalnej u wylotu doliny Lejowej,
- 5) wytyczonych na skale w żlebie Jaroniec.

2. W okresie występowania zagrożenia lawinowego 2 stopnia lub wyższego oraz pod warunkiem występowania pokrywy śnieżnej, zabezpieczającej roślinność i glebę przed oddziaływaniem taternictwa, udostępnia się do celów szkoleniowych skałkę na południowo-zachodnim zboczu Suchej Jamy (tzw. Wapiennik), położoną na Hali Gąsienicowej.

§ 2

1. Udostępniane drogi taternickie znajdują się na obszarach obejmujących ściany, od podnóża po grań lub wierzchołek szczytu lub formacji skalnej.
2. Cele taternictwa zimowego muszą być dostosowane do zaleceń wynikających z komunikatu o stopniu zagrożenia lawinowego.

§ 3

1. W czasie dojścia oraz powrotu do dróg wspinaczkowych obowiązuje dojście najkrótszą bezpieczną drogą od najbliższego szlaku turystycznego, z tym, że zaleca się używanie tradycyjnie wykorzystywanych ciągów komunikacyjnych.

§ 4

1. Podczas uprawiania taternictwa zabrania się:
 - 1) montażu i demontażu stałych punktów asekuracyjnych bez zezwolenia dyrekcji Tatrzańskiego Parku Narodowego,
 - 2) naruszania zakazów określonych w art. 15 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w szczególności podkuwania lub niszczenia skały, doklejania chwytów, niszczenia roślinności.
2. Zezwolenie, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 można otrzymać po wykonaniu montażu lub demontażu stałych punktów asekuracyjnych.
3. Biwakowanie w ścianie jest dozwolone w sytuacjach skrajnych, zagrażających zdrowiu i życiu.

§ 5

1. Osoby udające się i powracające z obszarów, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 - 3 są zobowiązane do zamieszczenia wpisu w „książce wyjść taternickich”.
2. Książki, o których mowa w § 5 ust. 1 będą wystawiane w schronisku w Morskim Oku, schronisku w Dolinie Pięciu Stawów Polskich, schronisku na Hali Gąsienicowej, oraz w stacji kolei linowej na Kasprowym Wierchu.

§ 6

1. Traci moc Zarządzenie nr 4/2009 z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie uprawiania taternictwa na terenie Tatrzańskiego Parku Narodowego.
2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 2 stycznia 2012 r.

DYREKTOR
Paweł Skawinski
dr inż. Paweł Skawinski